

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.III.37.676/2012/8.szám

A Kúria a dr.Lupkovits György ügyvéd ... által képviselt ... felperesnek ... Országos Rendőr-főkapitányság (1139 Budapest, Teve u 4-6.) alperes ellen közigazgatási bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Nyíregyházi Törvényszék 2012. június 14. napján kelt 6.K.20.745/2012/4. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Nyíregyházi Törvényszék 6.K.20.745/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

2011. augusztus 23. napján a felperes vezette a tulajdonát képező

... forgalmi rendszámmal ellátott tehergépkocsiból és az ... forgalmi rendszámú vontatóból álló gépjármű szerelvényt, amikor az elsőfokú közlekedésügyi hatóság és a közreműködőjeként eljáró, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal Közlekedési Felügyelősége ellenőrzés alá vonta. Az ellenőrzés során megállapításra került, hogy a felperesnek, mint egyéni vállalkozónak a tulajdonát képező MAN típusú ... forgalmi rendszámú tehergépkocsira érvényes árufuvarozói engedélye, illetve engedélykivonata nincs, és az ellenőrzési időpontjában szerződés alapján ellenérték fejében közúti árufuvarozást végzett.

Az elsőfokú közlekedési hatóság a felperessel, mint egyéni vállalkozóval szemben a 2011. november 2-án kelt 15-130/97-7/2011. Kkt. számú határozatával 800.000 forint közlekedési bírságot szabott ki. A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2012. január 12. napján kelt 29000-36986/2/2011. Kkt számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint az ellenőrzést végző hivatal hatáskör hiányában járt el, mert a Nemzeti Közlekedési Hatóság csak 2011. szeptember 1. napjától kezdődően rendelkezett hatáskörrel az ilyen ellenőrzések végzésére, a 175/2011.(VIII.31.) Korm.rendelet (a továbbiakban: R.) 5. § /1/ bekezdése alapján, amely szerint az R. 2011. szeptember 1. napjától lépett hatályba és csak ezt követően indult eljárásokban lehetett alkalmazni. Jogszabálysértőnek tartotta a felperes az alperes határozatát azért is, mert a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Kkvt.) 12/A. §-ának alkalmazását mellőzte. Utalt arra, hogy a Ket. 94. §-ában meghatározott figyelmeztetés nem esik egy tekintet alá a Kkvt. 12/A. § I. fordulatában írt figyelmeztetési jogkövetkezménnyel. Nem vitatta a felperes azt, hogy az ellenőrzés időpontjában érvényes árufuvarozói engedéllyel nem rendelkezett, mert a korábbi engedély érvényességi ideje lejárt és azt elfelejtette meghosszabbítani.

A törvényszék a felperes keresetét alaptalannak értékelte, és elutasította azt. Ítéletének indokolásában a közúti közlekedési szolgáltatásokról és a közúti járművek üzemben tartásáról szóló 89/1988.(XII.20.) MT rendelet (a továbbiakban: MT rendelet) 2. § /1/ bekezdés aa/ pontjára, 4. § /1/ bekezdésére, 25. § /1/ és /2/ bekezdésére, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 44. § /1/ bekezdés a/ pontjára, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 20. § /1/ bekezdés a/ pontjára, /4/, /5/, /11/ aa/ pontjára, 48. § /3/ bekezdés a/ pont 7. pontjára, a Nemzeti Közlekedési Hatóságról szóló 263/2006.(XII.20.)

Korm.rendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) 1. § /1/ bekezdésére, /3/ bekezdésére, 3/A. § /1/ bekezdésére, 4. § /1/ és /3/ bekezdés 23. és 26. pontjára, a Kkt. 44. § /1/ bekezdés c/ pontjára hivatkozott. A közúti áru fuvarozáshoz, személyszállításhoz és a közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírságolással összefüggő hatósági feladatokról szóló 156/2009. (VII.29.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Bírságrendelet) 2. § a/ pontjában és 1. számú melléklet 1. pontjában foglaltak idézését követően hivatkozott még a Ket. 94. § /1/ bekezdés a/ pontjára és /2/ bekezdés b/ pontjára, továbbá a 174. § /4/ bekezdésére.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 94. § /2/ bekezdés b/ pontjának alkalmazásáról szóló 80/2009. (XII.29.) KHEM rendelet (a továbbiakban: KHEM rendelet) 2. § /5/ bekezdés a/ pontjában foglaltak ismertetését követően kifejtette, hogy a közigazgatási eljárás során készült ellenőrzési jegyzőkönyv fejrészből megállapítható, hogy az ellenőrzést a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal Közlekedési Felügyelősége az illetékes rendőrhatóság közreműködőjeként végezte. A 2011. augusztus 24. napján készült rendőri jelentés alapján a rendőrök közös szolgálatot láttak el a Közlekedési Felügyelőség ellenőreivel 2011. augusztus 23. napján. Mindebből a törvényszék megállapította, hogy a felperest a Kkt. 20. § /11/ bekezdés aa/ pontja alapján a hatáskörrel rendelkező szerv - a rendőrség - ellenőrizte a Kkt. 44. § /1/ bekezdés c/ pontjában foglaltak szerint, a tevékenységhez előírt okmányok körében. Ezen ellenőrzésre a rendőrségnek az Rtv. 44. § /1/ bekezdés b/ pontja alapján hatásköre volt, továbbá a Kormányrendelet 3/A. § és 4. § alapján a kormányhivatal mellett működő közlekedési felügyelőség, mint szakigazgatási szerv nem önállóan, hanem a rendőrség közreműködőjeként járt el a rendőrséggel közös szolgálat során. Minderre tekintettel a törvényszék alaptalannak minősítette a felperesnek a hatáskör hiányára vonatkozó állítását.

Megállapította a törvényszék, hogy a felperes nem rendelkezett áru fuvarozói engedéllyel, illetve engedély kivonattal. Ezáltal megsértette az MT rendelet 2. § /1/ bekezdés aa/ pontjában és a 4. § /1/ bekezdésében foglalt rendelkezést. Ezen jogszabálysértésre tekintettel a Kkt. 20. § /1/ bekezdés a/ pontja /4/ bekezdése, /5/ bekezdése, valamint /11/ bekezdés aa/ pontja alapján, továbbá a Kkt. 44. § 61/ bekezdés c/ pontjában foglaltakra figyelemmel a közlekedésügyi hatóság jogszerű intézkedést tett, amikor a felperessel szemben a Bírságrendelet 2. § a/ pontjában foglaltak alapján az 1. számú melléklet 1/ pontjának rendelkezését alkalmazva közigazgatási bírságot szabott ki.

A Kkt. és a Kkvt. céljának ismertetését és összehasonlítását

követően leszögezte a törvényszék, hogy miután a két törvény célja és hatálya eltérő jogviszonyok szabályozására irányul, ezért a közúti közlekedés ellenőrzése során nem irányadók a kis- és középvállalkozások fejlődésére, gazdasági versenyképességének biztosítására vonatkozó jogszabályi rendelkezések. Így a felperes által hivatkozott Kkvt. 12/A. §-ában foglalt rendelkezések nem alkalmazhatók a közúti közlekedés ellenőrzésekor végzett hatósági eljárásban, a Ket. 94. § /1/ bekezdésére utalása sem irányadó. Erre tekintettel annak sincs relevanciája, hogy a felperes miként értelmezi a Kkvt. 12/A. § I. és II. fordulatában rögzített figyelmeztetés alkalmazhatóságát.

A törvényszék álláspontja szerint a Ket. 94. § /1/ bekezdés a/ pontjában foglalt rendelkezések alkalmazását a Kkt. 20. § /1/ bekezdés a/ pontjára és a Bíráságrendelet 1. számú melléklet 1. pontjára utalással a Ket. 174. § /4/ bekezdésében kapott felhatalmazás alapján megalkotott KHEM rendelet 2. § /5/ bekezdés a/ pontja zárja ki. Ezért a közlekedésügyi hatóság ezen rendelkezésre tekintettel a Ket. 94. § /2/ bekezdés b/ pontjában foglaltak alapján bírság kiszabására volt köteles.

Osztotta a törvényszék azt az alperesi álláspontot, mely szerint a fentiekben túlmenően sem alkalmazható a Ket. 94. § /1/ bekezdése - a Kkvt. 12/A. §-ától függetlenül -, mert az ellenőrzés időpontjában engedély nélkül végzett közúti fuvarozás esetén a jogsértés az ellenőrzés időpontjában már megvalósult, amely jogsértést utólag orvosolni nem lehetett. Így a közlekedési szabálysértés jellege alapján sincs mód a Ket. 94. § /1/ bekezdés a/ pontjában meghatározott eljárás alkalmazására.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Álláspontja szerint a közlekedési hatóság átszervezését követően észlelte, hogy korábbi hatáskörét az új jogszabály részére nem biztosította. Ezért alkalmazta azt a technikai megoldást, hogy ellenőrzéseit a hatáskörrel rendelkező rendőrség közreműködőjeként végezte. A felperes megítélése szerint tévesen értelmezte a törvényszék az általa hivatkozott Kormányrendelet 4. §

/3/ bekezdés 26. pontját. E rendelkezés ugyanis a Közúti Gépjármű-közlekedési Hivatal eljárásában tette lehetővé a Megyei Közlekedési Felügyelőség számára a tényállás-tisztázásában való közreműködést. Kifogásolta a felperes, hogy az ellenőrzésről felvett jegyzőkönyvről hiányzik a rendőr aláírása. Ha részt vett volna a konkrét ellenőrzésben, akkor nyilvánvalóan aláírta volna.

A Kkvt. 12/A. §-ában foglaltak körében kifejtette a felperes, hogy az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban, azok céljával és az

Alaptörvénnyel összhangban kell, hogy értelmezzék. Megítélése szerint az is az alapelvi rendelkezéseknek megfelelően egyfajta támogatásnak minősül, ha valakit első jogszabálysértéséért csak figyelmeztetnek és nem sújtják rögtön 800.000 forint közigazgatási bírsággal, mint a perbeli esetben. Értelmezése szerint a jogalkotó csak a költségvetés alapjául szolgáló bevételek elmaradását eredményező jogsértések esetén nem teszi lehetővé első esetben az enyhébb szankció, a figyelmeztetés alkalmazását. Minden más hatósági eljárásban, így a közlekedési törvény szabályainak megszegése esetén is kötelezően alkalmazandó, kivéve a második mondatában megjelölt, emberi élet, testi épség vagy egészség közvetlen veszélyét, illetve környezetkárosodást előidéző magatartásokat. Hivatkozott a felperes a Ket. 94. §-ában foglaltakra, és kifogásolta, hogy nem vizsgálta meg a törvényszék a normaszöveg tartalmát a tekintetben sem, hogy az annak első fordulatóban írt figyelmeztetés, mint önálló szankció alkalmazandó-e, mely különbözik a második fordulóban írt 94. § /1/ bekezdésére utalástól, az abban írt enyhébb szankciótól, a felhívástól a jogszabálysértés abbahagyására. Hangsúlyozta, hogy kereseti kérelme nem erre, éppen a törvényszék által meg nem vizsgált első fordulóban említett, általa önálló szankciónak mondott figyelmeztetés alkalmazhatóságára vonatkozott. Ezek értelmezését azért nem végezte el a törvényszék, mert megállapítása szerint a Kkvt. 12/A. §-ában foglalt rendelkezés alkalmazását a törvény célja kizárja. Ez azonban a felperes megítélése szerint a jogász racionalitással ellentétben áll. Alkalmazása nem csak lehetséges, de annak kijelentő módja miatt kötelezően alkalmazandó. Utalt arra is a felperes felülvizsgálati kérelmében, hogy a Kkvt. alkalmazhatóságát illetően ellentétes ítéletek születtek, amelyek jogbizonytalanságot eredményeznek.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint a törvényszék megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések részletes ismertetésével és alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is minden tekintetben egyetértett.

Kiemeli a Kúria, hogy a Pp. 270. § /2/ bekezdése és 272. § /2/ bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § /2/

bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

A felperes felülvizsgálati kérelme a Pp. 272. § /2/ bekezdésének szabályozása ellenére konkrét jogszabálysértés- megjelölést a jogerős ítéletre vonatkoztatva nem tartalmaz, a Kúria a felülvizsgálati kérelmet tartalma szerint, az abban kifejtett, a felperes által helyesnek tartott jogértelmezés alapján bírálta el.

Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felperes sem az eljárás során, sem a felülvizsgálati kérelmében a közlekedési szabályszegést nem vitatta, kizárólag a közigazgatási bírság megfizetése alóli mentesülésre, valamint a közlekedési szabályok megtartását ellenőrző hatóságok hatáskörének hiányára hivatkozott.

A Kúria elsődlegesen a felperesnek azon hatásköri kifogását vizsgálta, mely szerint a Kormányhivatal Közlekedési Felügyelősége nem rendelkezett hatósági jogkörrel a jármű ellenőrzése tekintetében. Helyes levezetés, megfelelő jogszabályi rendelkezések megjelölése mellett, okszerűen jutott a törvényszék azon jogkövetkeztetésre, hogy a Felügyelőség a Kormányrendelet módosítását megelőzően, az R. hatályba lépését megelőzően - azaz a perbeli helyszíni ellenőrzéskor is - nem önállóan, hanem az illetékes rendőrhatalóság közreműködőjeként járt el, hatósági, közigazgatási eljárást az ügyfelekkel szemben nem folytatott. Az ellenőrzéskor kiállított ellenőrzési jegyzőkönyvben rögzítésre került, hogy a felügyelőség az illetékes rendőrhatalóság közreműködőjeként járt el. A rendőröknek a helyszíni ellenőrzést követő napon készült jelentése szintén tartalmazta, hogy a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság, Közlekedésrendészeti Osztály Forgalomellenőrző és Fénykép-videofelvétel Feldolgozó Alosztály hivatásos állományú tagjaként az ellenőrzésre jogosult hatóságként eljárva folytatta le az ellenőrzést a Felügyelőség által kirendelt közreműködő személyekkel. A közlekedési szabályok megsértésekor hatályban levő kormányrendelet 4. § /6/ bekezdése lehetővé tette, hogy a 4. § /3/ bekezdés 12.-27. pontjában meghatározott feladatok ellátásával és ellenőrzési eljárásokban a megyei (fővárosi) közlekedési felügyelőség közreműködjön. A jogszabály lehetőséget teremtett arra, hogy az illetékes megyei közlekedési felügyelőség a rendőrség mellett közreműködjön az ellenőrzésben és a tényállás tisztázásában. A perbeli esetben a közigazgatási eljárást a rendőrhatalóság erre feljogosított szerve folytatta le és hozta meg döntését. A Felügyelőség az ellenőrző tevékenységet pedig nem közlekedési hatósági jogkörében végezte, hanem a rendőrség közreműködőjeként segítette.

A Kkvt. 12/A. §-ának a felperes által hiányolt alkalmazását illetően a Kúria osztotta a törvényszék részletesen kifejtett jogi

álláspontját. A Kkt. és a Kkvt. törvényi célja, rendezési feladata és eltérő irányultsága tekintetében e két törvény eltérő jogviszonyokat szabályoz, ezért a Kkt. 20. § /1/ bekezdés a/ pontján alapuló közlekedési szabályszegés elkövetése miatt kiszabott közigazgatási bírság esetén a Kkvt. 12/A. §-át nem lehet figyelembe venni. A Kkvt. alkalmazhatóságát kizárta az is, hogy a Ket. 94. § /1/ bekezdés a/ pontja önmagában - a Kkvt. 12/A. §-ától függetlenül - a figyelmeztetés alkalmazását szabályozza abban az esetben, ha a hatóság által kitűzött határidőn belül a jogkövetkezményekre való figyelmeztetés mellett a jogszabály vagy hatósági döntés megsértése, a jogellenes magatartás megszüntetésével vagy a jogszerű állapot helyreállításával orvosolható. A Ket. 94. § /1/ bekezdés a/ pontjában a jogalkotó egy fennálló jogellenes állapot megszüntetése esetén biztosít lehetőséget a figyelmeztetés jogintézményének alkalmazására, a szükséges közigazgatási eljárás lefolytatása és az abban meghatározható jogkövetkezmények megállapítása nélkül. A felperes esetében azzal, hogy egy adott időpontban engedély nélkül végzett közúti szállítást, fuvarozást, nyomban megvalósult a közlekedési szabályszegés, amelyet utólagosan már nem lehet orvosolni, azaz a Ket. 94. § /1/ bekezdés a/ pontjában meghatározott eljárásra az elkövetett közlekedési szabályszegés jellege alapján sem lett volna mód. A Ket. 94. § /1/ bekezdés b/ pontja azt is rögzíti, hogy ha kitűzött határidő eredménytelenül telik el, a Ket. 94. § /1/ bekezdés a/ pontjának alkalmazása kizárt, akkor a hatóság hivatalból megindítja a hatáskörébe tartozó eljárást, ide értve a kapcsolódó eljárási cselekmények megtételét és jogkövetkezmények megállapítását. A KHEM rendelet 2. § /5/ bekezdés a/ pontja - a jogszabálysértés és a jogkövetkezmény alkalmazását megalapozó jogszabályi rendelkezés tételes megjelölése mellett - kimondja, hogy a Kkt. 20. § /1/ bekezdése a/ pontjában, valamint a Bírságrendelet 1. melléklet 1. pontjában meghatározott közlekedési szabályszegések esetén kell a Ket. 94. § /2/ bekezdése szerint eljárni, tehát a felperes által elkövetett közlekedési szabályszegés esetén a hatóságnak nincs módja figyelmeztetést alkalmazni.

Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Kúria a felperest a Pp. 270. § /1/ bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdés szerint kötelezte.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2013. május 15.

**Dr.Kárpáti Zoltán sk. tanácselnök, Dr.Fekete Ildikó sk. előadó
bíró, Dr.Sperka Kálmán sk. bíró**

A kiadmány hiteléül

bírósági írnok